

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊА ЛУКА
Број: 62 0 Пс 010614 17 Рев
Бања Лука, 14.12.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Биљане Томић, као предсједника вијећа, Тање Бундало и Сенада Тица, као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља Д.Р. из М., кога заступа Заједнички одвјетнички уред С.-Ђ.-М. из М., против туженог „Н.“ а.д., у стечају, Т., ..., кога заступа пуномоћник М.Р., адвокат из Д., ради исплате, вриједност спора 122.188,00 КМ, одлучујући о ревизији и допуни ревизије тужитеља против пресуде Вишег привредног суда у Бањој Луци број 62 0 Пс 010614 15 Пж од 24.03.2017. године на сједници одржаној дана 14.12.2017. године, донио је

ПРЕСУДУ

Ревизија се одбија.

Образложење

Првостепеном пресудом Окружног привредног суда у Требињу број 62 0 Пс 010614 15 Пс од 06.11.2015. године тужени је обавезан да тужитељу, на име трошкова заступања у поступку који је вођен пред првостепеним судом под бројем 62 0 Пс 009920 13 Пс, исплати износ од 122.188,00 КМ, са законском затезном каматом почев од 07.07.2014. године па до исплате, као и да му надокнади трошкове парничног поступка у износу од 13.723,99 КМ.

Другостепеном пресудом Вишег привредног суда у Бањој Луци број 62 0 Пс 010614 15 Пж од 24.03.2017. године жалба туженог је дјелимично усвојена и првостепена пресуда преиначена тако што је досуђени износ главног дуга од 122.188,00 КМ снижен на износ од 9.307,80 КМ, те досуђени трошкови поступка снижени са износа од 13.723,99 КМ на износ од 252,20 КМ. Жалба туженог у осталом дијелу је одбијена и првостепена пресуда, у преосталом досуђујућем дијелу, потврђена. Тужитељ је обавезан да туженом надокнади трошкове поступка у износу од 3.320,00 КМ, док је захтјев туженог за накнаду трошкова поступка преко досуђеног износа одбијен.

Изјављеном ревизијом и допуном ревизије, којом се допуњују наводи ревизије па се иста сматра саставним дијелом исте, другостепену пресуду побија тужитељ, због повреде одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи и тужбени захтјев у цијелости усвоји.

У одговору на ревизију тужени предлаже да се изјављена ревизија одбије као неоснована.

Ревизија није основана.

Предмет спора у овој парници је захтјев тужитеља да се тужени обавезе да му, на име трошкова заступања у предмету који је пред првостепеним судом вођен под бројем 62 0 Пс 009920 13 Пс, исплати 122.188,00 КМ, са законском затезном каматом од 07.07.2014. године па до исплате, уз накнаду трошкова поступка.

Одлучујући о захтјеву тужитеља, по проведеном доказном поступку, првостепени суд је утврдио: да је тужитељ, као пуномоћник, заступао туженог пред Основним судом у Требињу у парници која је вођена под бројем 62 0 Пс 009920 13 Пс (ради утврђења, в.с. 4.609.741,24 КМ), која је окончана одбацивањем тужбе због литиспенденције рјешењем првостепеног суда од 07.07.2014. године, уз обавезу тужитеља у тој парници (НААВ а.д. Б.Л.) да туженом надокнади трошкове поступка у износу од 124.488,00 КМ, према трошковнику тужитеља као пуномоћника; да је то рјешење потврђено рјешењем другостепеног суда број 62 0 Пс 009920 14 Пж од 26.03.2015. године; да је тужени доставио тужитељу опозив пуномоћи од 29.05.2015. године, након чега се тужитељ обраћао предсједнику првостепеног суда дописом од 01.06.2015. године и стечајном управнику дописом од 08.06.2015. године, ради исплате наведених трошкова; да је тужитељ, путем ангажованих пуномоћника, дописом од 25.06.2015. године од туженог поново тражио исплату адвокатских трошкова по правоснажној судској одлуци, али је тужени уз допис од 24.06.2015. године вратио трошковник на износ од 124.488,00 КМ, тражећи од тужитеља да испостави фактуру, у складу са Адвокатском тарифом, прихватајући и примјену Тарифе за рад адвоката у Федерацији БиХ; да је, према подацима из налаза и мишљења вјештака економске струке Слободана Перовића од 22.09.2015. године ХААБ у предмету број 62 0 Пс 009920 13 Пс платила на жиро рачун туженог износ од 124.488,00 КМ, на име досуђених трошкова парничног поступка; да је тужени на рачун тужитеља авансно платио износ од 2.340,00 КМ, на име накнаде трошкова заступања у истом предмету.

На темељу тих чињеница, налазећи да су већ наведеним правоснажним рјешењем тужитељу досуђени трошкови заступања туженог и да су у обје наведене судске одлуке јасно образложени сви трошкови који се тичу заступања по адвокату, те закључујући да се код таквог стања уплата ради о „класичном и чистом покушају стицања без основа“, позивом на одредбе члана 17. став 1, 51, 262. став 1, 394, 749. и 759. Закона о облигационим односима ("Службени лист СФРЈ" бр. 29/78, 39/85 и 57/89 те "Службени гласник Републике Српске" бр. 17/93, 3/96, 39/03 и 74/04- даље: ЗОО), првостепени суд је обавезао туженог на исплату захтјеваног износа од 122.188,00 КМ.

Одлучујући о жалби туженог, другостепени суд је становишта да се у конкретном случају не може прихватити став првостепеног суда да се ради о стицању без основа на страни туженог, јер су спорни трошкови у поменутој другој парници признати односно досуђени туженом као парничној странци, а не тужитељу (пуномоћнику туженог из те парнице). Налазећи да се висина награде и висина накнаде трошкова заступања туженог у тој парници, с обзиром да између странака о томе није закључен посебан писмени уговор, тужитељу има одредити према Тарифи о наградама и накнади трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ бр. 68/05, даље: АТ РС), по којој је повољнији обрачун него по Тарифи о наградама и накнади трошкова за рад адвоката у Федерацији БиХ („Службене новине Федерације БиХ“ број 22/04 и 24/04, даље: АТ Федерације БиХ), позивом на одредбе члана 5, 11. и 13. АТ РС, те на одредбу члана 48. тада важећег Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ бр 30/07, 59/08 и 20/14) и члана 31. Закона о

адвокатури Федерације БиХ („Службене новине Федерације БиХ“ број 40/02, 18/05, 42/11, 29/03, 18/05 и 68/05), другостепени суд је извршио обрачун припадајуће накнаде у износу од 11.647,80 КМ. Како је тужени, на име трошкова заступања, тужитељу већ уплатио износ од 2.340,00 КМ, другостепени суд је закључио да је дјелимично основан захтјев тужитеља за исплату износа од 9.307,80 КМ, па је изјављену жалбу дјелимично усвојио и првостепену пресуду на описани начин преиначио.

Одлука другостепеног суда је правилна и законита и ревизионим наводима није доведена у озбиљну сумњу.

Не могу се прихватити ревизиони наводи да је побијаном одлуком одлучено о нечему о чему је већ одлучено рјешењем број 62 0 Пс 009920 13 Пс од 07.07.2014. године, јер је наведено рјешење донесено у другој парници која је вођена по тужби тужитеља НААВ В.Л. против туженог „Н.“ а.д. у стечају Т. Тим рјешењем је одбачена тужба тужитеља због литиспенденције, те је тужитељ обавезан да туженом надокнади трошкове парничног поступка у износу од 124.488,00 КМ. Према томе, износ од 124.488,00 представља накнаду трошкова поступка, која је досуђена туженом у тој парници, примјеном одредбе члана 386. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 - даље: ЗПП), док та накнада није досуђена исказаном пуномоћнику туженог из те парнице (који није парнична странка у тој другој парници), без обзира што се састоји из трошкова заступања по пуномоћнику адвокату. Стога, супротно ревизионим наводима, чињеница да је НААВ а.д. Б.Л. досуђени износ накнаде трошкова поступка из поменутог друге парнице уплатила на рачун туженог, не може довести до закључка да је на тај начин на страни туженог дошло до стицања без основа, у смислу одредбе члана 210. ЗОО, већ је на описани начин туженом, с обзиром на правоснажан исход поменутог друге парнице, извршено измирење досуђене накнаде трошкова поступка.

Предњи закључак је у складу са чланом 11. АТ РС, који прописује да одмјеравање трошкова на терет противне странке у одговарајућем поступку не утиче на обрачун награде и накнаде трошкова између адвоката и клијента за извршени рад и издатке у вези са радом (став 1.), те је на захтјев клијента адвокат дужан сачинити писмени обрачун награде за извршени рад, као и трошкова рада и предочити му ову Тарифу, осим ако је награда и накнада трошкова уговорена (став 2.).

У поменутој другој парници туженог је, као пуномоћник, заступао тужитељ, коме припада накнада за пружену правну помоћ. Како тужитељ и тужени, према чињеничном утврђењу нижестепених судова, нису закључили писмени уговор о висини награде адвокату и висини трошкова за рад и у вези рада адвоката, у смислу одредбе члана 4. АТ РС, то се сагласно одредби члана 48. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ бр 30/07, 59/08 и 20/14) и члана 13. АТ РС, код одмјеравања припадајуће накнаде имају примјенити одредбе АТ РС. При томе, како то правилно закључује другостепени суд, с обзиром да је тужитељ адвокат са подручја Федерације БиХ, сагласно члану 5. АТ РС, истоме припада право избора да ли ће се спорна накнада, на име заступања туженог, обрачунати према АТ РС или АТ Федерације БиХ, па како је, с обзиром на ограничење прописано чланом 31. Закона о адвокатури Федерације БиХ („Службене новине Федерације БиХ“ број 40/02, 18/05, 42/11, 29/03, 18/05 и 68/05), у конкретном случају за тужитеља повољнији обрачун по АТ РС, правилно је висина припадајуће накнаде утврђена примјеном тарифног броја 2, 9. и 12. и члана 9. АТ РС (ревизионим наводима тужитељ не приговара правилности обрачуна).

Према томе, побијаном одлуком је правилно утврђен припадајући износ накнаде тужитељу, за заступање туженог у поменутој другој парници у износу од 11.647,80 КМ, који је умањен за раније плаћени износ од 2.340,00 КМ, тако да је тужитељу у коначном досуђен износ од 9.307,80 КМ.

На правилност и законитост побијане пресуде нису од утицаја наводи ревидента, да је у систему ЦМС, прије достављања побијане одлуке странкама, била унесена другостепена пресуда другачијег садржаја (што је свакако пропуст другостепеног суда приликом евидентирања одлуке у систему уношењем радне верзије одлуке), с обзиром да пресуда према странкама дјелује од дана када им је достављена (члан 197. став 2. ЗПП).

Сагласно изложеном, изјављену ревизију је ваљало одбити, примјеном одредбе члана 248. ЗПП.

Предсједник вијећа
Биљана Томић

За тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић